

Trekant Områdets Fuglehold

FUGLEBIKSEN

Rolighedsvej 10, 6330 Padborg
Tel. 61 40 10 35 — 21 22 07 38
www. Fuglebiksen.dk

OBIE FRØ

Det bedste frø til dine fugle.

Vi forhandler også:

Aves, Cédé, Nekton, Quiko, Druesukker, Pollen, Kasper æggefoder, Tovo, melorme og frosne foderdyr, vitaminer og mineraler samt mange andre produkter.

Vi har ikke faste åbningstider, men derimod altid åbent, når vi er hjemme (også weekend). Det er en god ide at ringe først.

Dansk Autohjælp Fredericia A/S

Pjedstedvej 93 7000 Fredericia Tlf. 75 95 42 66 Fax 75 95 42 62

Abonnement eller øj
- har du brug for hjælp er vi på vej!

- ▲ Autohjælp ▲ Transport/Bugsering
- ▲ Privat ▲ Landbrug ▲ Erhverv
- ▲ Biler ▲ Motorcykler ▲ Busser
- ▲ Lastbiler ▲ Entreprenørmaskiner m.m.
- ▲ Dyreredning/Transport

Døgnservice: 75 95 42 66

MEDLEMSBLAD FOR:
TREKANTENS FUGLEFORENING
www.trekantens-fugleforening.dk

FORMAND:

Peter Damsgaard Tlf. 30 56 21 03
Druehaven 27
7000 Fredericia
E-mail: druehaven27@gmail.com

KASSERER:

Poul Urbrand Tlf. 20 70 17 47
Stallerupvej 1 7000 Fredericia

NÆSTFORMAND:

Brian Kjær Tlf. 50 42 96 56

SEKRETÆR:

Benny Bjerringsholm Tlf. 22 46 22 17

BESTYRELSESSUPPLEANTER:

Erik Trans Tlf. 30 47 29 21

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR,

annoncer, køb/salg/bytte:

Ejvind O. Pedersen Tlf. 40 47 59 61
Stallerupvej 2 7000 Fredericia
E-mail: e.overgaard@mail.tele.dk

KORREKTUR:

Peter Damsgaard Tlf. 30 56 21 03

TRYK:

From Grafisk as Tlf. 75 52 77 11
Gejlhavgård 23 6000 Kolding
OPLAG: 100 eksemplarer

Forsidebillede:

Stor Vasapapegøje
(*Coracopsis vasa*)
Foto: Studiofoto

Tirsdag den 20. juni

Grill arrangement, Geografisk Have, Kolding

Søndag den 20. august

Besøg på Harteværket, kl. 10.00

Søndag den 3. september

Udflugt til Sjælland med Loriklubben, Kørselv tur.

Søndag den 1. oktober

Fælles udflugt til det sønderjyske.
(Foreløbig dato)

Søndag den 29. oktober

Fuglemarked

Onsdag den 15. november

Fællesmøde i Danmarks Fugle-zoo

Onsdag den 22. november

Foredrag med Thomas Springer,
Naturcenter Hindsgavl

Bladet udgives af Trekantens Fugleforening, Fredericia

Redaktionen meninger og optagede artikler må ikke tages som udtryk for foreningens standpunkt.

Stof til bladet sendes til foreningens formand.

Se adressen i første spalte.

Trekantens Fugleforening

Nyt fra Formanden...

Som lovet tidligere kommer her lidt information fra bestyrelsen.

Så er vi kommet godt ind i 2017. Alle er forhåbentligt godt i gang med at tælle fugle unger i deres voliere. Vi håber selvfølgelig, at der kommer godt gang i yngleriet, så der bliver nogle gode historier til bladet.

Vi fik overstået general forsamlingen med en fin tilslutning. Der blev valgt ny formand, vi fik valgt bestyrelse og vi har netop haft det første bestyrelsesmøde. Der blev lavet lidt om i vores vedtægter, så vi i dag kun sidder 4 i bestyrelsen og 1 bestyrelsesmedlem. Vi har haft travlt hen over års skiftet med vores nye hjemmeside. Især Poul har lagt mange timer i dette, og vi syntes selv at resultatet er blevet rigtig godt. Der er stadig lidt småting, der skal rettes til, men dette arbejdes der på. Så har I noget der kunne tilføjes/ laves om, så giv os et praj.

I skrivende stund 11-04-2017 er vi ved at arrangere møder/ture resten af året. Vi har været til møde i FFV på Fyn og de har lavet et møde i Maj, som vi er velkomme til at deltage i. Der arbejdes på en fælles udflugt til efteråret mod det sønderjyske, muligvis med afslutning på udstillingen i Tønder. Vi har endnu ikke en endelig dato.

Vi har desværre måtte aflyse vores fælles fuglemarked, da der ikke kunne gives tilladelse fra myndighederne. Dette er i sig selv surt, da det betyder at nogen skal ud og køre langt efter supplement eller måske helt undvære nye fugle. Set fra foreningens side, er det også en bet, da det normalt giver et ok overskud til deling foreningerne imellem.

Vi regner med, at vi forhåbentligt må koble os på den tur lori klubben har arrangeret, en kør selv tur til Sjælland, senere på året. Det vil dels lette vores

Trekantens Fugleforening

arbejde men også slå to fluer med et smæk angående besøgsstederne. Det er jo tit de samme, der får besøg. Mere herom i næste blad.

Jeg har lige terpet gamle foreningsblade igennem i min søgen efter artikler. Jeg har da også fundet nogle stykker som vil blive bragt igen. Men jeg kan konstatere, at da vi var 4 foreninger om at lave et fælles fugleblad, var der ikke mere end 1-2 artikler i hver gang. Den gang skrev redaktøren, at bladet var til at dele oplevelser med fuglene. Dette gælder stadig.

Vi har i bestyrelsen sagt ja til at arrangere en tur til Walsrode fuglepark til næste år, 2018. Vi bestræber os på at turen bliver først/midt i maj. På dette tidspunkt skulle der gerne være blomst i mange af parkens rhododendroner. Bliver muligvis lavet som en fællestur med FFV, for at få fyldt bussen.

Vi er nogle stykker der engang imellem kører til Holland. Vi er blevet kontaktet, om man kan deltage sammen med os, eller det kun er forbeholdt bestyrelsen. Det er det ikke, giv en af os et kald og så kan vi snakke om det.

Jeg har lavet en forhånds aftale med Fredericia Specialfoder i Erritsø, om at vi her til efteråret får en lille pr. stand ved dem, i forbindelse med et arrangement, de har lavet sammen med Vejle race fjerkræ. Datoen er ikke kendt endnu. Der plejer at være gode tilbud på dagen.

Vi håber I får nogle gode opdræt hen over sommeren og ser meget frem til at læse om det, i vore fælles blad.

Ellers, følg med på hjemmesiden, den bliver opdateret jævnligt. Se også kalenderen andetsteds.

På bestyrelsens vegne
Peter.

Trekantens Fugleforening

Besøg på
Harteværket
den 20. august.

Vi har arrangeret en tur til Harteværket i Kolding, søndag den 20 august.
Vi starter med rundvisning sammen med en af deres guider. Herefter mødes vi i madpakke huset, hvor foreningen er vært med en grill pølse.
Øl og vand kan købes til favorable priser. Rundvisningen er berammet til at vare 1-1,5 time.

DEN 20. AUGUST.
KLOKKEN 10.00
ALPEDALSVEJ 107A, 6000 KOLDING.
PRIS 40,00 kroner per person. Børn gratis.

Trekantens Fugleforening

HARTEVÆRKET er bygget i årene 1918-1920. Meget af det oprindelige udstyr bruges stadig til at producere strøm med. Der produceres hvad der svarer til 1 procent af Kolding bys forbrug. Værket har de sidste par år gennemgået en større renovering, og er i dag lavet om til et moderne oplevelses center. Der er lavet vandlegeplads til de yngste og i området omkring Harteværket kan man studere, hvordan vandet ledes ind til turbinerne. Når der åbnes op ledes der 6000 liter vand igennem trykrøret, vel og mærke i sekundet. Der er en fin natur omkring værket som dog er noget kuperet. I kælderen under værket er der indrettet et mindre el museum.

I kanalen ved værket, er der ved flere lejligheder set isfugle, som flyver helt ind under værket for at raste. Den sidder tit på en gren ud over vandet og spotter efter fisk.

Tilmelding til Peter senest den 10. august, på telefon 30562103

Peter.

Min foderplan i løbet af året

Af: Lars Albertsen

I denne artikel vil jeg beskrive hvordan jeg fodrer største delen af mine fugle i løbet af året. Der er naturligvis stor forskel på hvordan sammensætningen af fodret er fra vinter til sommer.

Alle fugle har adgang til min blanding af universalfoder. Det er både fasaner, mandarinænder, timalier, stære, kardinaler og finker. Blandingen består af orlux produkter, opblødt

katte piller med honning og vitaminer, insekter i form af bidroner, melorm, mikroorm, pinkies, voksmøl og kæmpe melorm. Dertil kommer de insekter insektfangeren giver i løbet af døgnnet. Derudover får de årstidens frugt, bær og grønsager samt frø.

Universalblandingen for mit vedkommende består af: æggefoder, 2 slags uni pate fra orlux, tropical pate, insekt pate, beo pate, nutribird uni komplet, nutribird F16, Claus

med honning (sommer)/fedt (vinter), opblødte katte piller, kogte æg og hjemmelavet sandkage. Jeg ved godt at enkelte nu sidder og tænker, det var voldsomt meget at gøre ud af det, da mange af produkterne ligner hinanden og indeholder det samme. Men jeg ser sådan på det, at smagen kan være lidt anderledes, ligesom nogle mennesker bedre kan lide Coca cola og andre Pepsi.

Æggefoder, kogte æg og sandkagen fjerner jeg det næsten helt fra deres vinterfoder, sammen med meget

af det levende foder, da de i naturen heller ikke kan finde de store mængder på denne årstid. Sidst på vinteren begynder jeg stille og roligt at sætte i protein indholdet op igen i deres blanding igen, og går stille og roligt væk fra Claus med fedt, til fordel for den med honning. Proteinerne kommer fra æggefoderet, de kogte æg med skal, som bliver blendet, sandkagen og især det opbløde og blendede katte foder/piller. Katte foderet lader jeg ligge i en honning blanding med vitaminer, indtil pillerne ikke kan suge mere væde.

Så trykker jeg lige det oversydende vand ud af dem i noget køkkenrulle for at det ikke skal blive alt for klisteret og vådt i blandingen.

De opblødte katte piller bliver nu blandet med sandkagen. I perioder kommer jeg revet gulerod eller peberfrugt i den hjemmelavede sandkage. Sandkagen består af hovedsageligt af æg, men der er også rismel, majs mel og hvedemel i. Den kan være lidt tør, men det gør den kun nemmere at smuldre.

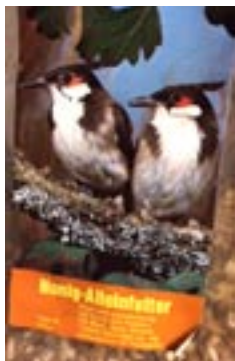

Denne blanding får nu tilført de forskellige orlux produkter i forskellige

blandingsforhold. Det varierer ligeledes i løbet af sæsonen. Jeg synes selv at denne blanding virker godt til mine fugle, og der bliver altid spist nogenlunde op, så spildet er begrænset for mit ved kommende. Universalfoderet bliver serveret inde

i selve fuglehuset, hvorimod frugten og bærrerne bliver placeret ude i volieren på stammer. Insekterne bliver placeret i skåle flere steder, samt smidt i bunden hvor der er græs og bevoksning. Dette gør at fuglene skal arbejde lidt for føden, og at der er

flere fodrepladser. Ulempen med foderet på jorden, kan være de sygdomme de kan få, især stærene.

Dette var lidt om min måde at fodre på. Jeg ved der

er nogen som både er for og imod, men hver mand har jo sin måde og ide at gøre tingene på. Håber dog det har givet lidt inspiration eller ideer til andre, så de kan fremlægge deres fodreplan(er).

Mågefinken (Lonchura domestica)

Af C. Vandborg
(Skrevet i 1996)

Mågefinken ja, I trækker måske medlidende på skulderen, når denne fugl nævnes, og måske er der nogen grund til det, når man tænker på de kedelige mågefinker, som man mange steder bliver præsenteret for. Det er imidlertid ikke mågefinkens skyld, men må tilskrives den måde, hvorpå den kønne, lille fugls ynglevillighed er blevet misbrugt i tidens løb.

Efter dette lille hjertesuk vil vi se lidt på mågefinkens historie. De første mågefinker kom til Europa i året 1871 med en sending fugle fra Japan. Nogle havnede hos den store, tyske fugleven dr. Karl Rusz, der konstaterede, at man her havde med en kulturfugl at gøre, der tydeligt viste tegn på et nært slægtskab med broncefinkerne, en lille gruppe småfugle på nogle få arter, der har hjemme i det fjerne østen. Man mente dengang at kunne fastslå, at det drejede sig om en kulturrace, der var tiltrukket af den spidshalede

broncefinke, men indtil i dag er de kloge ikke blevet enige om, hvilken af broncefinkearterne der har den ære at være mågefinkens stamfader.

I den ældre fuglelitteratur omtales med begejstring mågefinkens fantastiske ynglevillighed, og samtidig opdagede man en anden egenskab ved mågefinken, nemlig at den kunne bruges som ammeugl for pragtfinker. Og dermed var mågefinkens succes fastslået.

En så ynglevillig fugl vil altid blive udsat for misbrug af opdrættere, som tænker mere på fortjenesten end på fuglene, og da det tilmed drejede sig om en kulturfugl, begyndte degenerationens spøgelse at optræde, og derfor ser man nu en del mågefinker af dårlig og uskøn type. Heldigvis findes der også adskillige gode stammer.

Der er ingen ydre forskel på kønnene, men hannen kendes på sin sang, som minder meget om broncefinkens. Den består af en række snurrende og pibende lyde, som foredrages under ivrigt hoveddrejning og solodans hen ad en gren.

At også dette kendetegn kan slå fejl, har jeg oplevet, idet jeg har ejet en fugl, som sang nydeligt og som

tilsyneladende parrede sig med hunnen, men som troligt hjalp hende med at lægge æg. Der blev naturligvis ingen unger, og den eneste forklaring på fænomenet er, at fuglen har været tvekønnet. I øvrigt er lokketonen forskellig for han og hun.

De brogede fugle har som regel en tæt fjerdragt, hvorimod de hvide kan være tyndfjerede, ligesom de undertiden er mindre og svagere end de brogede.

Disse forhold kan man råde bod på ved at parre en broget fugl ind på den hvide.

Resultatet vil i dette tilfælde give brogede unger med hvid arvelighed.

Ved at parre sådanne unger tilbage på en hvid fugl, vil man i kullet altid få nogle renhvide unger, og disse har som oftest tættere fjerdragt.

De brogede mågefinker er uregelmæssig i tegningen, og man har derfor mulighed for ved hensigtsmæssig udvælgelse af ynglefugle at dyrke fugle med ejendommelige og smukke tegninger eller helt ensfarvede gule eller brune fugle.

Endelig er der toppede mågefinker. Det er meget svært at finde en fugl med regelmæssig top, og selvom toppen tilsyneladende er fint ansat hos de små unger, så skuffer resultatet ofte, når fjerene vokser ud. Vil man prøve at få yngel af toppede mågefinker, må man som f.eks. ved toppede kanarier parre en toppet med en glathovedet, idet afkommet ellers er tilbøjelig til at få fjerløse pletter.

Mågefinken er fra gammel tid anset for at være en ideel fugl for begyndere, og ikke uden grund. Den stiller ikke store udfordringer med hensyn til foder, og den kan nøjes med et lille bur. Den er heller ikke særlig sensibel overfor forstyrrelse i yngletiden, og det er i hvert fald et stort gode ved en begynderfugl.

Jeg husker, hvor tit jeg kiggede ved mine første mågefinkeunger. Når ungerne kommer ud af ægget som nogle små blinde og ubehjælpomme skabninger, er det naturligt, at man er stærkt interesseret i at se, hvorledes udviklingen skrider frem. Så snart fjerene begynder at bryde yd af fjerposerne, afslører ungerne sig som mågefinker, idet de straks er farvet som de gamle fugle, måske lidt mattere.

Mågefinken stiller ikke nogen større krav til reden eller dens placering. Men jeg har lagt mærke til at hvor der er flere redestørrelser at vælge imellem, tager mågefinken ofte en lille rede, skønt de som regel bliver mange

til at dele den. Ofte benyttes andre pragtfinkers forladte reder. Derimod har jeg aldrig oplevet at mågefinker bygger frit i grenene. Til redebygningen kan gives kokostrævler og græsstrå, og til udforing anvendes gerne fjer, dun, mos og lignende. Hannen slæber som regel byggemateriale til reden, medens hunnen hjælper til med at udforme og fore reden.

Der lægges 4-7 æg, som ruges i 12-14 dage af begge køn. De gamle mågefinker er meget omhyggelig med opmadningen, og når ungerne forlader reden ca. 3 uger gamle, mades de endnu nogle dage af forældrene. Så snart det er forbi, gør man klogt i at fjerne ungerne, for at de ikke skal forstyrre næste rugning eller lave ulykker hos andre fugle, som evt. går i bur eller voliere sammen med. I den forbindelse må jeg fremhæve, at selvom mågefinkerne er fuldkommen fredelig overfor alle andre fugle, så må

man se med lidt skepsis på at sætte dem i større bure eller voliere sammen med vanskeligere ynglefugle, idet mågefinkerne med deres ulyksalige trang til at se ind i fuglereder ofte kan komme til at jage andre fugle af reden. Og meget værre bliver det, når mågefinkerne kommer, de vader tit ind i den nærmeste rede uden at spørge om, hvis det er. Medens vi

taler om yngleforhold, vil jeg gøre opmærksom på, at et par mågefinker kan fortsætte med at opfostre kuld efter kuld. Det ene er knap for hånden, før det næste hold er lagt. Og her er vi ved et af de punkter, som man synder mest imod, hvis man skal have overskud på fugleregnskabet. Men det

betaler sig ikke. Jeg har gjort nogle forsøg, der viser, at man nok kan få 4-5 kuld fine under, men herefter blev kuldene mindre og ungerne svagere, og til sidst konstaterede jeg, at der blev lagt 2 æg, hvoraf det ene var ubefrugtet, medens ungen var død i det andet. Naturen kræver sin ret. Også en kulturfugl må have en hvileperiode. Tag derfor reden fra fuglene efter hvert 3. kuld og lad dem hvile i mindst 2 måneder.

Peter.

Stor vasapapegøje

(Coracopsis vasa)

*Udgivet midt halvfemserne
- første gang.*

Regnskoven på østkysten af Madagaskar er på en række områder væsentlig forskellig fra sammenlignelige regnskove på andre kontinenter. Vegetationen er lagdelt i flere etager med krone tag, med en trætæthed, der er tre gange så stor, som gennemsnittet for verdens regnskove. En stor del af de mange unikke træarter har en del af rodnettet over jorden eller egentlige støtterødder, hvorpå mange orkidéer og bregner har fundet fæste. Konkurrencen om det livgivende lys udelukker en egentlig underskov. Her i denne klamme og dryppende verden med dystre og mørke skygger lever dem Store Vasapapegøje, *Coracopsis vasa*.

Biotopen

Vasa papegøjen er helt forskellig fra de farvestrålende papegøjer fra Afrika og andre kontinenter. De er mørkegrå med perlemorsagtige pink hvidt næb og store områder med hvid hud rundt om de skarpe kulsorte øjne. Med alderen bliver det hvide omkring øjnene mørkegråt. Under regnskovens

skærmtag er de næsten usynlige. Når det endelig lykkes i halvmørket at få øje på en Vasapapegøje, hængende i en ad parasitplanterne omkring de nedre stammer, så skyldes det oftest, at man først har hørt fuglens gumlende pludren, som lyder fra den, mens den er optaget af sit forehavende.

Vasa papegøjen, som tror den er usynlig i de dybe skygger, tillader at man kommer så tæt på som en meter, uden overhovedet at vise tegn

på frygt. Store Vasa papegøjer skyr direkte lys og samles kun i grupper ved solopgang, hvor de stiger til tops over trækronerne, cirkelende rundt i lystige grupper, hvor de kalder til hinanden med en uforglemmelig melodisk fløjten. Når den brændende tropiske sol stiger op på himlen, trækker de sig tilbage til deres skyggefulde tilflugtssted under det nederste skærmtag, for at tilbringe dagen alene i den enkeltes udvalgte del af skoven. Om aftenen efter at de har fløjet, og solen er gået ned bag bjergene i vest, trækker Vasa papegøjerne sig for at sove i små grupper øverst i trækronerne. En enkelt fra hver gruppe holder vagt om natten igennem pga. faren fra den 2 meter lange kongeboia, der altid er på udvig efter et frisk papegøjemåltid.

Lokalbefolkningen

Betsimisaraka folket, den etniske stamme fra østkystens regnskovsområde lever i en risbaseret kultur. Ris er deres eneste ejendom, og de spiser ikke andre kornsorter eller afgrøder. Kogt ris, tre gange dagligt, er deres faste kost. Efterhånden som disse stammer igennem århundreder er vokset i størrelse, er deres indhug i den oprindelige regnskov blevet mere omfattende. De inddrager frugtbare dale mellem bjergskråningerne, for at kunne dyrke mere ris til at brødføre den altid hungrende befolkning. Når der ikke er flere dale til opdyrking,

inden for en rimelig afstand fra landsbyerne, så tyer Betsimisaraka stammefolket til "fæld og brænd" landbrugsmetoden. Hermed ødelægges store skovområder med ukontrollable brande, som hænger i dagevis. De ødelægger med denne metode de naturlige udbredelsesområder for den Store Vasapapegøje og for tusindvis af andre indfødte arter, af hvilke mange slet ikke er registrerede. Besimisaraka folket regner den endemiske Store Vasapapegøje for deres samfundsfjende nr. 1. pga. den forkærlighed for deres hovedafgrøde – ris. Ingen form for oplysninger vil kunne overbevise dem om Vasapapegøjernes ret til fredelig sameksistens i regnskoven. "Papegøjen stjæler ris, så dræb dem ved første øjesyn", har været Betsimisaraka folkets holdning gennem århundrede.

Truslen

Den nyligt valgte regering på Madagaskar har for kort tid siden åbnet for sammenhandel med den vestlige verden. Tyve år med en kommunist støttet socialistisk regering, har efterladt befolkningen i ussel fattigdom. Entreprenørfirmaer fra de industrialiserende lande gør nu et betydeligt indhug på Madagaskar ved at udforske og eksportere den unikke flora og fauna, Vasapapegøjen inklusiv. I Madagaskars østlige regnskovsområde ligger dagløn på 28p/2.000 Madagaskar

Francs (MGF) konstant for en indfanget Stor Vasapapegøje, uanset alder og tilstand. Som en konsekvens af den åbenlyse økonomiske gevinst tager stammens mænd på papegøjejagt de 3 dage om ugen, hvor det i henhold til traditionen ikke er dem tilladt at arbejde i rismarkerne. Jagten og indfangningen foregår brutalt uden hensyn til fuglene.

Skadedyr

Betsimisaraka stammefolket anser dem for skadedyr på linje med krager. Svingfjerene bliver hugget af med en kniv før fuglen bliver stoppet ned i en kasse i skotøjsstørrelse, lavet af forskellige affaldsmaterialer. Der er ikke plads til bevægelse, kun til at dreje hovedet, måske i månedsvis indtil opkøberne kommer forbi på deres årlige besøg i den korte tørstid.

6 måneder i en skotøjsæske
I løbet af vort treårige ophold i den nordøstlige del af Madagaskars regnskov, hvor vi arbejdede med Betsimisaraka stammen, fik vi gennem indfødte fangere område af Manompana, fat i et antal Store og Små Vasapapegøjer. Nogle af disse papegøjer var blevet puttet i deres kasser, da de var tre måneder gamle. På det tidspunkt, hvor vi skar papegøjen ud – seks måneder senere – fyldte den kassen helt ud. Vi har fundet ud af, at den mentale alder og udviklingen er nøjagtig den samme, som hos en tre

måneder gammel unge. Vi giver fuglene et nyt og større hjem, som det første skridt i en langvarig rehabilitering med hensyn til en eventuel genudsætning langt fra den lokale stammes rismarker.

Nogle af papegøjerne er ikke i stand til at drikke vand, eftersom al flydende næring er blevet optaget fra kost, der udelukkende består af rådne bananer. Ris og friskt vand har man fundet for værdifuldt og for tidskrævende til "skadedyr".

Identitetsproblemer

Andre papegøjer klukker som høns og galer ved solnedgang efter at have delt tag med hønsene. Nogle befinder sig i flere uger efter deres frigivelse i en ubevægelig trance. Andre plukker deres fjer og banker i timevis hovedet mod væggen. Nogle sidder stive på et sted og skriger ynkeligt, mens øjnene ruller. Alle er i begyndelsen nødt til at blive håndfodrede, for derved at blive vant til deres naturlige føde.

Chancen for overlevelse

Verdens naturfonden (WWF) forsøger i øjeblikket at få den Store Vasapapegøje, beklageligvis ikke også den lille i denne omgang, på listen over Madagaskars truede arter. WWF er desværre ikke aktiv i vores fjerntliggende, svært tilgængelige område. Deres lokalt orienterede undervisningsmateriale

om nødvendigheden af fredning og beskyttelse af Madagaskars unikke mangfoldighed af flora og fauna, vil være af betydelig værdi i den østlige regnskov. I WWF's fravær, vil vi trods alt fortsætte med at gøre alt, hvad vi kan for at sikre,

at Madagaskars regnskov i mange år fremover vil genlyde af Vasapapegøjens uforglemmelige melodiske fløjten.

Peter.

DYRK SELV DIT FODER.

*Skrevet af Claus Vandborg i 1996.
Trekantens fugleforening.*

I vores klima kan man jo ikke regne med at fodre med vild foder hele året igennem. Ikke blot kan det undertiden være svært for en bybo, at få fat i levende foder om sommeren, men hele vinteren er man henvist til erstatningsfoder.

Heldigvis er det sådan, at man kan opdrætte en række udmærkede foderdyr til sine fugle. Netop når man fodrer med kunstigt opdrættede foder, må man være opmærksom på, at fuglene efterhånden kan miste appetitten ved for ensidigt fodring. Så skønt man naturligvis ikke kan opdrætte alle de i de følgende afsnit nævnte foderemner, vil det være en fordel, hvis man ikke hele vinteren holder sig til et enkelt emne, men prøver at supplere det på den ene eller anden måde.

Det er vigtigt, at de dyrkede foderdyr

får så alsidig kost som muligt, så deres indhold af livsvigtige stoffer for fuglene, bliver så stort som muligt. Man bør derfor give melorm, vandreggræshopper mm. tilskud af kalk og vitaminer, for eksempel i form af tabletter eller pulver til hunde, som indeholder disse stoffer.

MELORM.

Melormen er det klassiske foderdyr for insektædende fugle og den har da også flere fordele. Først og fremmest er den meget let at dyrke og kan endog købes mange steder. De fleste fugle spiser

melorm eller deres pupper med stor glæde. Desværre syntes det at være et foder, som man skal tage sig i agt for, og som man ikke udelukkende bør give i længere tid. Mange fugle forfalder nærmest til melorme, måske fordi de er så nemme at spise og derfor nødigt vil spise andet.

Det ser ud til at fuglene i det lange løb trives meget dårligt på melorme alene. Man har direkte konstateret flere sygdomme forårsaget af overdreven fodring med melorme, og der er ingen tvivl om at man for eksempel kun bør fodre en enkelt dag om ugen med melorm, og så noget andet resten af tiden.

Melormekulturen. Dyrkningen af melorm er meget let. I en tæt trækkasse eller spand lægger man et lag hvedeklid, eventuelt med lidt klude imellem, således at kassen er fyldt cirka 3/4. Låget skal være tætsluttende og forsynet med et lille vindue dækket af fluenet eller gaze. Kulturen stilles varmt og tørt. Melormene spiser nu af hvedekliedet, men skal desuden fodres med frisk overskåret gulerod og lidt franskbrød.

Melormen er en bille larve, som snart forvandler sig til en puppe. Denne bliver snart til en voksen bille, som lægger æg i kulturen og således udvikles nye melorm. Står kulturen lunt og fodres den godt, vil der hele tiden

komme nye melorme og man kan tage hvad man skal bruge i kulturen uden at rode for meget rundt. Når melormene lige har skiftet hud, er den helt hvid og tages så hellere af fuglene end de ældre melorme med den tykke ufordøjelige hud.

VANDREGRÆSHOPPEN.

Vandregræshoppen er et meget anvendt foderdyr og med fulde ret. Den er måske ikke helt så let at dyrke som melormen, men til gengæld formerer den sig hurtigere, og fuglene syntes at være både glade for dem og trives godt på dette foder.

Den voksne vandregræshoppe er 5-6 centimeter stor. Den nyudklækkede unge, der ganske ligner den voksne, bortset fra at den ingen vinger har, er cirka en halv centimeter lang, så i en græshoppekultur, der er godt gang i, kan man altid finde unger af den rette størrelse. Vandregræshoppen er egentligt et ørkendyr, som lægger sine æg i ikke alt for tørt sand. Både larven og især de voksne kan i store

flokke bevæge sig igennem oaserne og ødelægge alt på deres vej.

Græshoppekulturen. Kulturen kan indrettes i et akvarium, der ikke behøver at være ret stort, med et bundlag af udvasket sand. Dette bundlag skal nogle steder være 5 centimeter højt og skal hele tiden holdes en smule fugtigt. Temperaturen inde i kulturen skal være høj. Omkring de 28-30 grader, ellers får man ingen unger. Denne høje temperatur opnås lettest ved simpelthen at hænge en elektrisk pære ned i akvariet. Man behøver ikke være bange for, at dyrene skal blive brændt, de skal nok holde sig i rette afstand.

Græshopperne vil så lægge deres æg i bunden, der har den rette temperatur, og cirka 3 uger senere, begynder de små nye græshopper at komme frem. Dyrene fodres med græs, hvedekliid, spiret hvede og salat.

Mikroorm.

Mikroormen er et nyt foderdyr hos fugleholdere, men den er en fortrinlig afløser for melormen.

Den er betydelig mindre end melormen og fordøjes lettere, idet den er blødere og ikke har melormens tykke skal af kitinholdigt materiale. Den kan anvendes til de helt små fugle arter, men de større arter syntes også at foretrække den frem for melorme.

Mikroormen kan, ligesom melormen, opdrættes af fugleholdere og er betydeligt hurtigere til at udvikle sig end melormen, hvilket giver den fordel, at man kontinuerligt kan have mikroorm i alle størrelser. Den stiller dog større krav til temperaturen som ikke må komme under 25 grader celcius.

Ormene holdes i kulturer i plastik spande med låg, hvori man har skåret et hul og påsat fluenet. Ormene holdes i en blanding af hvedekliid, kød og benmel og valset havre. Der fodres derudover især med æbler eller gulerødder, som lægges på et stykke pap, for at modvirke at der trænger fugtighed ned i kliden. Fugt er nemlig ødelæggende for kulturen, som går i forrådnelse. Ormene opsamles på

nogle stykker papir, der lægges ned i spanden. Ormene vil søge op på papirstykkerne og kan derefter drysses ned i foder skålen.

MARK FÅREKYLLINGER.

Mark fårekyllingen er nært beslægtet med græshoppen. Den findes kun her hjemme på en enkelt lokalitet på Bornholm. Dette fordi den er en varmekrævende art. I modsætning til de fleste græshopper er mark fårekyllingen nat levende, man kan fårekylringerne i køleskabet nogle minutter før fodring, så bliver de tilpas langsomme til at fuglene kan tage dem.

En anden ulempe er, at hannerne synger, kan være hyggeligt en kort tid, men kan virke enerverende i længden.

Man kan komme det til livs på følgende måde. Ved sidste nymfe stadium sorteres alle hanner fra, de mangler læggebrodden, de fleste bruges til fodring, men nogle få gemmes, når de skifter ham til det voksne stadie, klippes den ene vinge næsten oppe

ved basis. Det syntes ikke at genere dyret væsentligt, heller ikke dens evne til at formere sig.

En kultur kan bestå af et lille tæt akvarium, man kan eventuelt smøre vaseline langs den øverste kant for at forhindre dyrene i at klatre på låget. Beholderen forsynes med ruller af bølgepap, hvori de vil gemme sig og hvorfra de kan rystes ned i en plastikpose ved fodringstid. Man anlægger kulturen med en 6-10 hunner og 1-2 hanner. I løbet af kort tid vil hunnerne begynde at lægge æg i store mængder. Det foregår i fugtigt sand. Foderet er hvedeklid, havregryn, grønt og foderpiller og eventuelt lidt animalsk føde.

BANANFLUER.

Bananfluer har i kraft af deres hurtige formering vist sig at være noget af det bedste levende foder for små tropefugle. Såfremt man har en stue- eller havevoliere, kan man let anlægge en fluefarm. Der står flere steder, i vejledninger i fugle bøger, at man blot skal lægge lidt overmodent frugt i et syltetøjs glas, sætte det ud i solen og så blot vente, til sværmen af bananfluer kaster sig over det udsatte lокkemad. Jeg har prøvet talrige gange. Det eneste foder jeg kunne fange på denne måde var et pat ørentvister og nogle myrer. Det kan man ikke sige er

noget der rigtig batter. Nej- jeg må se i øjnene, at bananfluerne i Fredericia ikke har læst disse artikler og som sagt: ikke har fundet vej til mit syltetøjs glas.

Jeg har forsøgt en anden metode, og med langt mere positivt resultat. Hos en fuglehandler der har en del opvarmede terrarier, har jeg fået lov at tage et stykke modent frugt, hvorpå der er lagt en bunke æg af banan fluer. I disse terrarier er der altid ideelle forhold til bananfluer, lys og varme.

Men nu til selve bananflue farmen. Stykkerne med bananflueæg lægges i et stort syltetøjs glas, hvori der også kommes nogle småpinde som

bananfluerne kan kravle på. I dette glas lægges en halv overmoden appelsin, eller hvad der er mere naturligt et stykke overmodent banan. Dette glas med kultur anlægges naturligvis i god tid, før de forventede fugleunger skal have glæde af dette levende foder. Over syltetøjs glasset anbringes et låg af gaze indtil fluerne begynder at vrimle frem, hvilket snart sker. I volieren anbringes et fuglebadekar, hvori der lægges overmodne frugter af samme slags, som den i syltetøjsglasset. Derpå fjerner man gazen fra det store gals og erstatter det med et stykke net, der er så stormasket at det tillader bananfluerne at flyve ud. Efter nogle dages forløb anbringes endnu et badekar med overmodent frugt i volieren. Meningen med dette arrangement er, at der i det store glas, med nettet, formerer bananfluerne sig hurtigt, disse flyver op gennem nettet og tiltrækkes derpå af den modne frugt i badekarrene, hvori de lægger deres æg. Det vil sige, at bananfluekulturen i det store glas ikke bliver udryddet, medens bananfluer, deres æg og larver kan tages af fuglene i de opstillede badekar. Husk at fodre i alle kulturerne. Hvis fugleholdet er stort, anbringes der selvfølgelig, flere badekar med frugt rundt om i volieren.

Peter.

Foder til insekt ædende fugle

Af Peter Damsgaard

Jeg har jo så småt skiftet alle mine parakitter ud med andre fugle arter. Efter sidste fugle marked blev der således tilført 3 farvet glans stære. Vi har en i foreningen, som har opdrættet disse fugle tidligere og også skrevet en meget fin artikel, om dette emne, som bestemt er værd at læse.

Dette fandt jeg først ud af senere, men da jeg kom hjem fra markedet og fik åbnet den transport kasse, jeg havde fået under armen, blev jeg lidt tavs. Ud hoppede en 3 farvet glans stær. Dem har jeg ikke haft før og viste heller ikke at jeg gerne ville. Tak til Brian for dette.

Men det er en utrolig flot fugl og jeg måtte lynhurtigt i gang med at finde ud af, hvad de lever af. Jeg har jo lidt af hvert i fuglehuset og fik stykket noget sammen, med hjælp fra en god fugle ven som har prøvet kræfter med lignende fugle.

Jeg har prøvet at købe forskellige produkter til dem, med en noget blandet succes. Det var først her i marts måned, da jeg fik et nyhedsbrev

fra Rob Webber, om et nyt produkt han er begyndt at forhandle, at jeg har fået fat i noget jeg syntes er rigtig godt.

Dette har jeg investeret i og det må siges at være godt. Jeg bruger det til stærene, mine spætmejsjer får det også og de er helt vilde med det. Det har jeg ikke oplevet med de tidligere produkter jeg har prøvet. Mine solfugle får det også, men her er det lidt svært for mig at følge med, da de går sammen med andre små fugle.

Wisbroek quality feed er, i sammen arbejde med ernæringseksperter, sagkyndige, zoologiske haver og professionelle private avlere specielt udviklet til sjældne fugle.

Wisbroek Softbill diet- ekstruderet tilskudsfoder til blandt andet Stære. Indeholder: Et udvalgt af kornsorter og frisk frugt. Florastimul som forbedrer tarmfloraen og beskytter mod tarmforstyrrelser.

Dette er ikke tænkt som en reklame, men et tip til foreningens medlemmer. Det kunne jo være at der er andre der kunne drage fordel af dette.

FROMGrafisk

Gejlhavegård 23
6000 Kolding
Tlf. 7552 7711
www.from-grafisk.dk

FRØBLANDINGER
LEVENDE FODER

REDEKASSER
STRØELSE

Vejle

specialfoder ApS

Dyrecenter Grovvarer

HAMPSTRØ
VAND/FODER
AUTOMAT

VOLIERENET
VITAMINER
BØGEFLIS

STORT UDVALG AF
LEVENDE DYR
I BUTIKKEN

RING FOR SPECIELLE
FRØBLANDINGER
MIN. 250 KG.

**ALT I FODER & TILBEHØR TIL KÆLE/
HOBBYDYR.**

Besøg vor hjemmeside: www.dyrenesnetto.dk

Vejle Specialfoder ApS
Sjællandsgade 53 - 7100 Vejle - TEL. 75 72 27 66
www.vejlespecialfoder.dk

Åbningstider:
Man - fredag: 8.30 - 17.30
Lørdag: 8.00 - 14.00